

nima denarja, da jih plača h krati ter jih bode je v obrokih izplačala. — Sv. Oče bodo meseca decembra imeli tajno konsistorije ter postane njih poročnik na Dunaju, msg. Vanutelli, v njem kardinal a s tem še ne odide iz Beča. — Uni potres, o katerem smo bili poročali, je po vsej severni Ameriki napravil veliko škode; kar je pa čudno, je to, da so blizu Pittsburga plinovi viri kar h krati prenehali. Pravi se, da je plin izhlapel pri potresu. Potresi so po onih krajih gosti, od leta 1872 pa do leta 1883 so jih imeli nič več, kakor 364. Na srečo pa niso vsi hudi.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

Res, tukaj nam je dobro biti; napravimo si šotore! Tukaj bi človek zmiraj ostal in na vse pozabil. O srečne oči, ki gledajo, kar mi gledamo!

Preljub prizor! Pred nami stoji mogočna, črnosiva pečina, tu in tam nekoliko obraščena. Pri tleh pod pečino je votlina kakih 10 metrov široka in kakih šest do sedem metrov globoka. Kakih sedem metrov nad votlino, toda bolj na desni strani, je v pečini duplja, enaka slepemu oknu na cerkvi. V ti duplji se je Marija osemnajstkrat Bernardiki prikazala. Na tistem mestu stoji zdaj prezala podoba Matere božje iz najlepšega belega marmorja umetno izsekana, z modrim pasom opasana. Roke ima sklenjene, kakor jih mi sklepamo, kedar molimo, njeno oko gleda v nebo; na nogah, ki nekoliko gledajo izpod dolgega oblačila, ji cvetijo zlate rože. Okrog glave je na črni podlagi s kristalnimi črkami zapisano: „Jaz sem brezmadežno spočetje“. Okoli duplje ščipek zvija svoje pretanke roke.

Doli je votlina z železno mrežo vmrežena, da se po noči ali kadar se snaži, zamore zakleniti. Sredi votline je na šeststih stebričkih stoječi srebrni altar, na katerem se vsaki den le po ena sv. meša bere, kar je modro vravnano, drugači bi se vsi duhovniki k temu altarcu gnjetli. Kedar stopiš v votlino, stoji na desno roko prost železni svetilnik ali luster, na katerem zmiraj gori do šestdeset darovanih sveč, in vstric tega lustra, a bolj globoko v votlini, stoji drugi luster, na katerem ravno toliko sveč gori. Zadi za tem lustrom je v pečini luknja, kakor globok okenjak, v katerem leži sto in sto pisem ali listov. Tisti namreč, kateri ne morejo k Materi božji v Lourdes romati, ji pa pišejo, kakor otroci svoji materi ter ji pismo svoja srca razodenejo. Tudi jaz sem prinesel več takih listov od Marijinih otrok, ki niso mogli z nami iti na božjo pot in so

tedaj pismeno Mariji povedali svoje želje. Kdo bo tajil, da Marijo taka pismica razveselijo!

Med lustroma na skalo naslonjena je mizica, na katero romarji polagajo Mariji v dar prelepe šopke iz friških cvetlic; zakaj, ako tam vzdigneš svoje oči, vidiš ravno nad seboj milostno podobo Matere božje. Tukaj sem v imenu naše rodbine položil šopek k Marijinim nogam. Zadi za altarcem je težka deska, iz katere gledajo železni klini, na nje pa romarji natikajo velikanske sveče; nekatere so debeleje, kakor roka nad laktom.

Na desni strani votline celo v kotu izvira iz pečine čudoviti vrec, katerega je Marijina moč izbudila, ko se je Bernardiki sedmokrat prikazala. Če železno mrežo dvigneš, s katero je vrec pokrit, lahko vidiš iz pečine vreti čudodelno vodo, ki je že tisuč in tisuč ljudi ozdravila. Drugače je votlina lepo suha. Da se ljudje preveč v votlino ne tlačijo po vodo, so zunaj železnega omrežja tri ali štiri pipe, iz katerih si lahko natočiš vodo, kolikor hočeš. Voda je po cevih napeljana v kopališče, v katerem boleniki zdravja iščejo. Po celem Lourdesu jo pijejo tudi pri mizi. Veliko tisuč steklenic pa jih očetje misijonarji na leto razpošljejo širom sveta.

Ako gledaš proti votlini, ti teče za hrbtom potok Gave. Na celem prostoru med Gavom in votlino, ki je menda kakih štirideset metrov širok, so tla vdolana z asfaltom (z zemeljsko smolo); na tistem torišči pa, kjer je Bernardika klečala, ko se ji je Marija prvokrat prikazala, je za spomin položen kamen. Klopi, ki so pred votlino postavljene, so vedno polne molilcev. Na desni strani kraj klopi stoji kamenita leca.

Nad votlino okoli po pečini visi menda več ko tisuč bergljie, katere so hvaležni boleniki tukaj pozobesili, ki so po pomoči lourdeske Matere božje ozdravili.

In na tem svetem kraju vam ljudje prelepo molijo! Neki sklepajo roke, drugi molijo z razprostrtimi rokami, drugi stegujejo prosoči svoje roke gori k Mariji in zopet drugi poljubujejo sveta tla in pečino, na kateri je Marijina noga stala. Nas vseh oči so v Marijo uprte, a Marija gleda v nebesa, in tamkaj s svojo besedo podpira prošnje romarjev. Tukaj se drug za drugega ne zmeni, ampak vsi govorijo samo z Marijo. Tukaj molijo škofje, duhovniki, bogoslovci, dijaki; posvetna gospoda se tukaj vklanja, visoke gospé se ponižujejo, tukaj matere molijo z otroci, tukaj očetje na pol glasno z Marijo govorijo; tukaj se device Mariji priporočujejo in mladenči za pomoč k Mariji zdihujejo; tukaj bogatin berači pri Mariji, in siromak bi se rad pri nji obogatil; tukaj boleniki na glas vpijejo, naj se jih Marija usmili, slepi bi rad Marijo videl, nemi bi ji rad

hvalne pesni pel, hromi bi rad k Materi tekeli. Tukaj ljudi ne razločuje stan, ne starost, ne premoženje, ampak vsi so otroci enega dobrega Očeta, in otroci ene preljube Matere — Marije brez madeža spočete!

Že je bila trda noč, ko se podam v gostilnico, da se nekoliko okrepčam s — petečno juho. Post je o veliki gospojnici. (Dalje prih.)

Smešnica 42. Župnik pa učitelj sta bila v eni župniji celih 25 let in ljudje so ju radi imeli. Za to so jima za 25letnico dali v dar, župniku lep mešni plašč, učitelju pa zlate očali. Ko mežnar to vidi, brž vpraša učitelja, kaj bi utegnili kje njemu podati, ko bode v 3 letih tudi svoje 25. leto izpolnil. Učitelj mu tudi brž odgovori ter pravi: Župniku so dali mašni plašč, meni očali, tebi bodo dali pa — vože.

Razne stvari.

(Volitev v Ptuj.) Volilni možje okraja ptujskega in rogaškega zbirajo se na dan volitve (28. oktobra t. l.) v Ptuj v „Narodnem domu“ ob 8. uri zaran, od koder gredo ob 8 $\frac{1}{2}$ skupno na volišče!

(Odbor „Slov. pevskega društva“) Odbor bode prihodnji teden v svoji seji pesmi za slavnost prihodnjega leta. Odbor prosi p. n. vnanje odbornike, zaupne može in posamezne ude, naj naznanijo odboru posebne pesmi in želje, na katere se bode, kolikor mogoče, ozir jemalo.

(„Slov. koledar.“) Koledar na steni je kaj ročen, za to si ga vsak rad kupi, kdor le more. V tiskarni sv. Cirila v Mariboru se je za l. 1887 priredil „slov. koledar“ in ima kaj prijazno lice. Kdor zmore 25 ali s pošto 27 kr., kupi ali naroči si ga lahko v tiskarni sv. Cirila. Žal mu ne bode denarja, ker najde na njem vse, kar je na tacihi koledarjih v navadi. —

(Vabilo.) Učiteljsko društvo za Ptujski okraj zboruje dne 2. novembra t. l. ob 11. uri dopoldne v okoliški šoli na Ptuj. Na dnevnem redu je 1. zapisnik; 2. poročilo g. nadučitelja Robiča o letošnji dež. šolski konferenciji; 3. poročilo istega o primerni obravnavi šolskih zamud; 4. prostovoljno prednašanje in 5. mogoči nasveti.

(Zahvala.) Ker se je g. J. Kele, učitelj doslej pri sv. Ani v Slov. goricah, preselil za nadučitelja k Novi Štifti pri Gornjem gradu, poroča se nam, da je ondi splošnja žalost za njim pri šolskih otrocih, pa tudi pri njih starših. Vsi mu želé za njegovo novo mesto: mnogaja leta!

(Savinjski konji.) C. kr. topništvo poskuša konje iz Savinjske doline za vprego. Kupilo se je že nekaj takih za 300 do 475 fl. Ako bodo trpežni, kupi se jih še sčasom več.

(Vinska letina.) V ljutomerskih goricah bere se sedaj že povsodi, natiska pa se vina sicer malo, toda kaplja je nenavadno dobra. Letošnje vroče poletje je trsu dobro storilo. Sladkor se nahaja v moštu iz boljših goríc za 22—26 %. Cena je vinu od 100—140 fl. za štrtinjak koj od preše.

(„Grobanje.“) Letos trs dobro dozoreva in daje torej priliko trto v goricah pomnožiti. Polaganje v zemljo ali grobanje ne bode spomladi težko.

(Sejem.) Zadnjo soboto je bil sejem v Mariboru izredno živ. Krompirja in zelja se je veliko pripeljalo pa tudi še precej dobro pečalo. Kupcev je bilo obilo in je tržišče bilo okoli dveh že skorej vse prazno.

(Od pošte.) C. kr. pošta v Negovi je nehala, a zdaj so odprli jo v Ivanjcih. Mi ne vemo prav, čemu ima popačeno ime Iswanzen.

(Zvesta dekla.) Uni den je J. Novaku, posestniku v Razvanju, v tem, ko se je bil v mesto podal, prešlo 200 gld., z njimi pa tudi dekla. Žandarji pa so jo še zasačili na kolo-dvoru v Mariboru. Samo en goldinar je bila že zapravila, ostale pa je še v žepu imela.

(Samomor.) V Kumeu na Pohorju se je posestnik J. Strasnik obesil. Pravijo, da mu je slabo gospodarjenje zadrnilo vrat.

(Roparstvo.) Hlapec J. Dojerja in cigana V. Herzenbergerja, ki sta bila ob Dravi delj časa roparila, so štirje kmeti uni den v bistriskem grabnu srečno ujeli ter ju c. kr. sodniji v Marenbergu izročili.

(Vojaštvo.) C. kr. lovcev bataljon število 8 preseli se v Celovec, v Maribor pride pa število 28. Čemu je ta selitev, nam ni znano.

(Angelj ubojnik.) V mestu Kildare na Irskem izgodil se je gotove redek slučaj, da je angelj ubil duhovnika. Padel je namreč z oltarja kip angelja na duhovnika, ko je imel ravno sv. mešo, ter ga pri priči ubil.

(Okr. odbor.) Okr. zastop v Šmarju si je izvolil za načelnika g. J. Anderluha, g. Fr. Skaza pa za namestnika; isto tako okr. zastop na Vranskem g. Jos. Musija za načelnika in č. g. dekana Jak. Bohinca za namestnika.

Loterijne številke:

V Gradcu 16. oktobra 1886: 74, 7, 71, 4, 31
Na Dunaju „ „ 18, 88, 77, 24, 13
Prihodnje srečkanje 23. oktobra 1886.

Orgljarska in mežnarska služba

na Hajdinju pri Ptuj bode s prihodnjim novim letom izpraznjena; prošnji se naj do 10. dec. t. l. pri dotičnem cerkvenem predstojništvu oglasijo.

Jaka Kolednik,

1-3

župnik.